

мято, което му ся определява въ писмото за испращанието ѝ.

Членъ 58). Ако бы да ся изгуби, или опрости стоката, или ся развали отъ дъждътъ, то когато въ испращателното писмо нѣма особно нѣкое условие, или ся не появи нѣкоя точна и извѣнрѣдна причина, тогава отговаря комисіонеринътъ и аманетчиятъ.

Членъ 56). Единъ комисіонеринъ, ако прѣдаде испратената до него стока, на други единъ комисіонеринъ, за да я испрати той, и това прѣдаваніе да го е направилъ по заповѣдъ на търговеца, който е прѣдалъ и възложилъ стоката на него, тогава комисіонерина ще бѫде свободенъ отъ да плаща каквъто загуби бы ся появили, обаче ако е направилъ това прѣданіе на стоката своеволно, тогава загубитъ си быватъ за неговъ смѣтка.

Членъ 60). Стоката, която ся продава или испраща отъ магазата на едно лице, ако бы да ся изгуби въ пътътъ, па ако нѣматъ нѣкакви особни съгласія, загубата която ще ся появи, принадлежи на притѣжателътъ на стоката; обаче явно е че той има право да ся тажи отъ аманетчиятъ, комисіонеринътъ и отъ кираджиятъ, които сѫ я прѣносили.

Членъ 61). Писмото за испращанието е записъ, който съдѣржава условието направено между испращателътъ на стоката и кираджиятъ, или между испращателя, комисіонерина, аманетчиятъ и кираджиятъ.

Членъ 62). Въ тия испращателни писма, трѣбва да ся записва денословието, количеството и видътъ на прѣносимата стока, отъ каквътъ е видъ и цвѣтъ, за колко дни ще прѣстигне на мястото си, имято, званіето и място прѣбиваніето на комисіонерина и аманетчиятъ, които сѫ ся увързали да я испратятъ, стоката кому ще ся прѣдаде, имято, званіето и място прѣбиваніето на кираджиятъ, количеството за заплатата на прѣнасяніето и колко разноски ще заплати, въ случай ако не прѣстигне стока-